

Fargar i Lomedjebygget.

Axel Nilsson i Häshesle by i Odeljunga socken berättade att han var född i Lomedjebygget 1872 i Västtra Tomps socken. Han kom jämte sina föräldrar till Häshesle år 1882. Fadern hade haft lantbruk i Lomedjebygget. Han hade berättat, att några år före Axels födelse var det en mycket sträng vinter. Fargar kommo överflån och trängde in i skogarna. En kväll kommo några vandrande delkullar till Axels hem och lingo natthärbärge. Det hände nämligen i den tiden att kvinnfolk från Bolarna drogo omkring i sydliga bygden för att få arbete. Samma kväll, som delkullarna kommo, hörides det vilddjurstjöt från skogen. Som man inte för hade hört vildstjöt i dessa trakter, förstod man ej vad

det var. Men dalkullarna upplyste om att det var vargar man hörde tjula. Den ena sa dem sade att hon kunde lyda lätet. Vargarna hade ha hästkött. Man skrattade åt hennes ord. Men morgonen därpå, då man skulle leda ut hästarna till vattning, slet sig den ene lös och sprang in i skogen. Då den inte kom tillbaka gick man ut för att leta efter den. Man hittade då hästen död, ihjälbiten och sönderiven, runt om kadavret var fullt med spår efter vargar. Dalkullarna fick rätt i sin tydning av tjulet. Jakt blev sedan anställd på vargarna. Därvid blevo två vargungen lagna levande av en person, Sven i Höpinge. Han tog dem med sig hem, efter en tid sköt han dem och använde skinnen till vinsemmässor.